

направата на цѣлата или на частъ отъ хубавата и скъпа рамка на светобогородичната икона. Въ проложното житие на св. Ивана Владимира се поменава охридски архиепископъ Николай, съвременникъ на българския царь Самуила (Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου... Ἰωάννου τοῦ Βλαδμηήρου. Ἐν Βενετία 1858, стр. 24). По-положителни данни обаче за него нѣмаме. Той не е поменатъ въ Дюканжовия списъкъ на охридскитѣ архиепископи. Другъ единъ Николай светителствува на охридския престолъ презъ срѣдата на XIV в. Срв. за него у Снѣгárovъ, История на Охридската архиепископия, I, 340 сл. Ако сѣдимъ по стила на рамката, трѣбва да приемемъ за неинъ дарителъ именно архиепископъ Николая отъ XIV в.

6. — Моливдовуль отъ архиепископъ Григория. Пази се въ Народния музей въ Пловдивъ. По палеографскитѣ си особености и по титула на архиепископа, молив-

довультъ се отнася къмъ XIV в. Остава само нерешенъ въпросътъ, на кого отъ двамата охридски архиепископи съ име Григорий презъ XIV в. е принадлежелъ паметникътъ, да ли на този, който е проширилъ притвора на Св. София въ 1317 г., или на Григория, който е светителствувалъ презъ втората половина на сѣщия XIV в. и който се поменава въ документи отъ 1364, 1369, 1378 г. На лицето на моливдовула е изобразено благовещението, а на opakото стои надписъ: † Γρηγόριος ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Βυλγαρίας (Григорий по милостъта божия архиепископъ на Първа Юстинияна и на всички България).